

vedkjendt sig og fordret som sine, at den da ikke kan gaa videre med et saadant Regjeringsforslag. Regjeringen maa i Forveien sige sig selv, at et Forslag paa dette Grundlag vil det nuværende Flertal i Folkethinget ikke kunne indlade sig paa. Men efterat Udvalgets Flertal har stillet sig, som det har, og efterat jeg som sagt maa antage, at Conferencespræsidenten har været bekendt med, hvorledes Udvalgets Flertal har stillet sig, er det, at jeg paa ingen Maade kan forstaa, hvorledes han desuagtet kan sige, at det er en Tilfidsættelse af, hvad man skylder Regjeringen, naar man stiller et privat Lovforslag ved Siden deraf. Det private Lovforslag, der foreligger her om den samme Sag, er bygget paa et Grundlag, som er fuldstændig stridende mod det Grundlag, hvorpaa Regjeringens Forslag er bygget. Dette blev jo ogsaa klart ved denne Sags første Behandling, uagtet den Slags Sager efter min Mening isølge deres hele Stilling maa tages meget kort og sammentrængt; thi vi have saa ofte tidligere behandlet disse Spørgsmaal saa udførlig, at det vilde være baade trættende og trivielt og kjedeligt igjen at komme udførlig ind paa alle disse Spørgsmaal, som vi alle kjende paa vore Dage. Men efterat det var givet, at et Forslag paa dette Grundlag ikke paa nogen Maade vilde kunne tiltrædes af dette Thing, og efterat dette Thing har fremsat sit eget Lovforslag ved Siden deraf, har Udvalgets Flertal vist Regjeringen alt tilbørligt Hensyn, og enhver Vebredelse for, at man her tilfidsætter Hensynet til Regjeringen i denne Sag, maa jeg derfor, efter at Udvalgets Flertal har stillet sig saaledes, som det har, afvise som aldeles uberettiget. Hvorledes har da Udvalgets Flertal stillet sig her? Uagtet Regjeringsforslaget var et Forslag, som gennem sine Principer fuldstændig misbilligedes af Udvalgets Flertal, gjorde dette sig dog al mulig Umage for at stille sine Forslag dertil og lod sit eget Forslag ligge her; det strakte sig saa langt, som det kunde, for at lade Regjeringsforslaget være Grundlag for den kommende Behandling. Lønning i Penge og Inddragelsen i Statskassen af de Midler, hvormed Præsterne nu lønnes, ere de to ufravigelige Betingelser for dette Flertal for overhovedet at kunne gaa ind paa en saadan Lov; og jeg har oftere her i Salen udtalt, at, naar vi kunde faae et Lovforslag paa dette Grundlag, skal jeg iøvrigt for mit Bedkommende være villig til at strække mig meget langt i andre Spørgsmaal og navnlig være villig til at strække mig meget langt med Hensyn til Lønningernes Størrelse. Dette er ikke noget tomt Ord; vi have vist i Udvalget, at det var alsorlig ment, og vi have hørt den Tilfredsstillelse, at en af de Herrer fra den anden Side her i Salen, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valckreds (Brig), fuldelig har erkjendt og givet sit Bifald til, at man for at faae denne Reform igjennem

dog endelig maatte komme til, at gaae ind paa disse Principer, naar man iøvrigt kunde blive enig om Enkelthederne. Det nævnte ærede Medlem er aaben og ligefrem gaaet over til denne Mening, og man maa anerkjende, at han har kunnet bøje sig derhen. Uagtet han er En af dem, som vilde have Byggen i Stedet for Pengeløn, maa vi dog anerkjende, at han er kommen til den Erkjendelse, at Sagens Vigtighed fordrer, at han maa kunne gaa over til Principet om Pengeløn. Vi have da stillet Forslag i denne Retning til Regjeringsforslaget, fordi vi vilde vise, at vi alvorlig mente, at det ikke er rigtigt at drage frem et privat Lovforslag, hvor der foreligger et Regjeringsforslag, naar der er nogen som helst Mulighed for, at dette Regjeringsforslag kunde tænkes at ville blive om-dannet saaledes, at man kunde stemme derfor. Vi have saa klart som muligt søgt at vise dette, for at enhver Mand i hele Landet kan se, at vi have gjort Vort til, at Regjeringsforslaget kunde blive Grundlaget for denne Sags Behandling. Efter at Flertallet i Udvalget havde stillet de Forslag, som ere nødvendige for dets Tilslutning til Regjeringsforslaget, med Hensyn til Løn i Penge og Dienders Inddragelse i Statskassen, have vi vist, at vi med Hensyn til Lønningerne have gjort Tilbud ikke lidet ud over det, som vi hidtil fra vor Side have anset for en god og passende Løn for vor Geistlighed. Men vi have endog strakt os videre, og jeg skal nu kortelig antyde, hvorledes vi have vist, at det var vor Mening med Hensyn til Lønningernes Størrelse at komme andre Meninger imøde, saaledes at Ingen skulde sige, at Sagen strandede paa Grund af Uenighed om Lønningernes Størrelse. Medens vi saaledes f. Ex. i de foregaaende Aar stadig have fastholdt, at 100 af vore Præsteembeder skulde lønnes med 1,600 Rd., 300 med 1,200 Rd. og Resten med 800 Rd. aarlig foruden fri Bolig, en Jordlod paa indtil 2 Td. Hartkorn, 100 Rd. mere for de Præster, som have mere end een Kirke, 1000 Kr. i Forskud ved Ansættelsen til at etablere sig for, Pensjonsret for Præsterne og deres Enter i Lighed med andre Embedsmænd — hvad de nu ikke have — Understøttelse i visse Aar for svagelige Præster, 200 Rd. til Hjælp til at holde Kapellan for, 50,000 Rd. aarlig til yderligere Støtte for de Præster, som ellers mod Menighedernes Ønske kunde have Anledning til at søge Forslyttelse — medens vi saaledes paa forskjellig Maade hidtil have søgt at vise, at vi ikke vilde, at vore geistlige Embedsmænd saalidt som vore andre Embedsmænd skulde lønnes anderledes, end at de efter deres Stilling kunde komme ud af det, have vi her stillet Forslag om, at 150 af Præsterne — det er dem med de største Embeder — skulde lønnes med 1,800 Rd. Vi have altsaa her forøjet baade Antallet af de Embeder, der skulde lønnes højest, og tillige forøjet Beløbet, hvormed de skulde lønnes. Vi